

MIC. # 10061 (RAB. 2273)

DERASHOT LE- SHABATOT  
ULE-MO' ADIM.

דרשות לשבתות ולמועדים.

[17TH CENT?]  
SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט  
www.hebrewbooks.org  
ע"י חיים תש"ע

בדחמיו וחמיו יאיר אורינו ויקריח שמשינו ויר פניו ביה קל  
ולאבו נפשינו ויקיים בנו קרא דכח וזרח לכה  
זדקה ומרפא בכעפה

# עוד ליום טוב אחרון אס חל בני ולענין העשר

אין כל יטורן רוכב זמנים בניגורך וג' פסוק זה ואמר לפני  
של הבה וסמך של ישראל שבחיו של הבה הוא אין כל וזהו שבח  
וכן מצינו ברוב המקומות שהזכיר שבחיו בענין זה אין מעוכו  
בלים יו וג' כי אין להינו כיו להינו בכל קדמינו ליו כי מי שחוק  
יערוך ליו ידמה וג' ולטון זה מצינו שהוא עקר בשירת הים וכמו  
שארול וכמו שנתקנו משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה  
ואמרו כולם מי כמך בלים וג' וזה הימה גדול מהו גדל השבח הזה  
שנ שאיו בכל יטור הבה כגוהו כי כל הנמצאים הם יצורין ומעשה  
קיו • שבח הוא לאומן שיאמי • ל הכלים שעשית כמוך  
בנה שדרשו רזל אינו קיזה שהם אמרו כא וראה שלא סגור  
בי ורס מדה הבה מ. המןך בשר ורס אנטפ שהוא מןך כח  
הגוים וכי יתלכי ישראל משתחוים לו יט בעב יו יוטר שלם מענו בני  
פי בני • בשכל בני בעוטר אבל הנה אינו כן שאין בכל עבדיו  
באוהו והינו דכתיב בכל חסמי הגוים ובכל מלבותם מאין כמוך עוד  
י. מר ני כל הכחור והשרים של מעלה הממונים בעולם שיקרו  
י. נרד והוטר אמיתת מצאותם ידיעה אמיתית מה כחס ומה  
פ. וומן פקודתם ועבדיהם יכולים להוכיח ולבאר עטיניהם  
פ. פנים נחתכים כפי כח פ. ולתם מה שאין כאן בשם ית שאין ברירה  
סיבול • י. אמיתת מצאות ומחוט ואין יכול להוכיח מופת  
י. ועד יוכל להוכיח על מצאות שאר הכחור אי. לו  
כ. אי. בל והגתי מצוי כמוהו שכולם כח פעולתם יש לה עת וזמן



חמשים שנה ויש לעבד ויש לשנה ויש לשלשה  
יש ימים ויש לשבת אחת ויש ליום אחד ואין לנו רשות  
לשעשועה ולא יותר וכל זה ידוע בחכמה הקבלה  
כל עת ובכל שעה דכתומי מי גדול אשר לו אהים וגו'  
וכן יחזיק מאן מאחר שיצא הדבר מרשותו אינו יכול  
לעמוד החלם שזרק אבן מידו אינו יכול להחזירה אבל הבה  
לנו דבר התפור עלי למהי אעפ"י לך וגו' וכתב ויאמר כדברך  
שנשאלנו וגו' אעפ"י שנשתלחה המכה החזירה אם כן שם גדול הוא  
זה לכה מעשיו ועוד סכל בריוהו בראם כדוגמת העולם מה העולם  
חומר ויש לו צורה מעדיה אותו להעמידו על מרכונו כן כל הנברא  
הם חומר ויש להם צורה להעמידם ולהניעם ולהחיותם פעולה העורה  
היא בחומר ההוא והיא נפש אותו דבר ובהתקשר העורה היא בחומר  
ההוא נותנת העורה כח לכל חלק וחלק כפי הראוי והצריך לחומר  
ההוא וכל חלקי החומר ההוא שהם ומקבלים מכח העורה ביחוד לא זה  
קודם לזה ולא זה יותר מזה כפי מדרג שישרו והצריך לו והבה  
אינו כן אעפ"י שהוא נפש כל העולם והוא המנהיגו והמעמידו עמו  
מתכונתו אין השגחתו והטפעה טובו לא בישראל הקים אף כל יסודו  
לכל אין הלא כמאמר הכחור כי שאר הכחור מפרטין את הפס ביחוד  
ובטוה והלא מפרט את ישראל לבד ומברכה ישראל יתברך העולם  
שנ' רוכב שמים בענן בענן לבד וכתב וברכו כן כל משפחות  
האדמה ובורתך וכל יצאת יי לך את אומות וגו' לך יפתח ולא לאחר  
וכתב ארץ אשר יי להיך דוהש אותה שמיד וגו' כה ולא באחרת  
והיה כיוצא בזה ולעולם היה הבה בעזרת ישראל מאז היו לו לעם  
ורכב שמים להצילם ולהשמיד אויביהם וכמו שאלמנו ביצאת מצרים  
כצבא מטה לפי שעה היה באייר דכתב ויפץ העם בכל ארץ וגו'

בשעה

לא תהו בראה לעבד יצרה וכה וימתחם סעב לעבד ונבלית קום  
המצואות לצורך האדם דכל נעשה אדם בצלמינו כדמותנו וידעו  
בדגת הים וג' הנה קודם שנברא הודיענו שכל המצואות בשבילנו  
ואפילו הכוכבים והמזלות דכל ויתן אותם אלהים ברקע השמים וג' לצורך  
העולם השפל וכלזה קודם שנברא האדם ואחר שנברא הודיענו בכלזה  
ולא הניחו להתנהג על שבעו דסת ויאמר להם אלהים פרו ורבו וג' וכתו  
ויאמר אלהים הנה עתה לכם את כל עשב וג' וכשחטא עקללה האדמה  
בעבורו דכל ארורה האדמה וג' וכן בדור המבול כתי אמחה את  
האדם אשר בראתי וג' אם אדם חטא בהמה מה חטאת יגשל למלך  
שעשה חופה לבנו וג' הא למדה שכל המצואות נברא בשביל האדם וכן  
פ' דוד המלך ע"ה המשינהו במעשה ידך כלשמה וג' וכן אמר שלמה  
ע"ה סוף דבר הכל נשמע וג' כי קדו כל האדם כל העולם לא נברא לא  
בשביל זה האדם אם כן הכל מקיימים ומודיעים שתכלית המצואות  
לצורך האדם ותכלית האדם מה הוא לעבוד <sup>לבו</sup> לצורך הכל דכל ויקח יו  
אלהים את האדם וג' שמא תאמר יש מלאכה בן ידך לעבדה ולשמרה  
ולתקנה אתה ומה הלשון הזה לעבדה ולשמרה אינו לא לעסוק  
בדברי תורה ולשמור את כל מצותיה שנ' לשמור את דרך עץ החיים  
ואין עץ החיים לא תורה שנ' עץ חיים הוא למחזיקים בה כן דרשו  
בפרקי ר' איעזר וכן בספרי ולעבדו בכל לבבכם זה תלמוד אמת  
אומר תלמוד אי אינו לא עבודה הרי הוא ויקח יו אלהים את האדם וג'  
לעבדה ולשמרה וכי מה עבודה לשעבד לא למדה עבודה זה תלמוד  
שמירה או המצות וכן באבות דר' נתן וכן הוא אונ' כל פעל יו למענהו  
וכת' כל הנקרא בשמי ולבשרי וג' וכת' אם לא ברית יואם וללה וג' עמא  
כי תכלית המצואות לצורך האדם ותכלית האדם לעבוד לצורך הכל  
ועדן יש לשאול מה תכלית דו העבודה אם תאמר היא צורך ובה  
הלא כת' צוח ואונ' אם חטאת מה תפעל בו וג' אם צדקה מה תתן לו וכן  
לצורך יאמר יי' צדקתו יאמר יי' צדקתו יאמר יי' צדקתו יאמר יי' צדקתו  
יקח יו אלהים את האדם ויברא אותו בצלמינו כדמותנו וידעו

וּבְקִיּוֹת אֲנִי כְּשֶׁר ~~בְּעוֹלָם~~ בָּאתָ הַבְּרִית אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וְגַ' עַד וְחַס' נִדְק  
מִיָּתֶר ~~וְהַחֲמוּמָר~~ שֶׁהוּא צוּרֶךְ הַדְּיוּט עֲדִין יֵשׁ לְשִׁאוֹל מִנֵּה הוּח  
הַכְּלִית זֶה הַצּוּרֶךְ וְדַע כִּי הַכְּלִית הַעֲבוּדָה הִיא צוּרֶךְ הַדְּיוּט וְצוּרֶךְ  
זְבוּה וְצוּרֶךְ הָעוֹלָם צוּרֶךְ הַדְּיוּט לְתַקֵּן בְּהַ פֶּשַׁע כִּדִי שֶׁתְּהִיָּה נֶפֶשׁ  
שְׁלִימָה בְּהַכְּלִית וְשְׁלִימוֹתָה הִיא הַכְּלִיתָה לְחִזּוֹר בְּנוֹעַם יוֹי וְלִבְקֶר בְּהִיבְלוֹ  
וְהוּא הַתְּעוּבָה הַגְּדוֹל שֶׁאֵין לוֹ עֵרֶךְ וְדַמְיוֹן וְגַם הַעֲבוּדָה לְשֵׁם יְיָ הַכְּלִיתָה  
עֲחָ רֹחַ לִפְנֵי שַׁעַן יְדֵי הַעֲבוּדָה הוּא קִיּוֹם הַמְּצִיאוֹת דַּבָּר אִם לֹא בְּרִית יוֹמֵם  
וְלִילָה וְגַ' וּבְקִיּוֹם הַמְּצִיאוֹת יוֹשֵׁר מְצִיאוֹתָו וְזֶהוּ הַעֲחָ רֹחַ שִׁישׁ לִפְנֵי כִי הוּא  
בְּעוֹלָם כֶּשֶׁל הָאָדָם וְכֹאשֶׁר כֶּתְבָנוּ בְּפִרְשֵׁי בַמְדַבָּר סִינַי לְמַעֲלָה וְכַשֵּׁם  
שֶׁהַשֶּׁכֶל אֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ בְּכַחוֹת הַמְּפִעוֹת כִּמֵּן הַנוֹעֵר הַיֵּד וְהַדָּל וְהַחֲמִשָּׁה  
כַּחוֹר כַּח הַמוֹטָר וְהַעוֹצֵר וְהַסּוֹחֵן וְהַדּוֹחָה וְהַמְּצִייר כִּי מִנֵּה הַנְּחָה  
יֵשׁ לְשֶׁכֶל כֹּא הַפְּעוּלוֹת וְהַתְּעוּבוֹת כִּךְ הֵשִׁים יְיָ אֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ וְאֵינוֹ צוּרֶךְ  
לְעֲבוּדַת הָאָדָם וְאֵעִפֹּ שֶׁאֵין הַשֶּׁכֶל חוֹשֵׁשׁ וְאֵין צוּרֶךְ לֹא הַפְּעוּלוֹת וְהַתְּעוּבוֹת  
יֵשׁ לוֹ הַנְּחָה מִן שֶׁכֶל זֶמַן שֶׁלֹּא הַכַּחוֹת וְהַפְּעוּלוֹת פּוֹעֲלִים כִּתְקַן וְכִתְּבָה  
הַמֶּךְ בְּרִיא וְחֹזֶק וּבְבְרִיאוֹת הַמֶּךְ וּבְחֻזְקָה תְּהִיָּה הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁכִלִית צוּרֶה  
עֲלֵהּ וּבְהַבְטָל הַכַּחוֹת וְהַפְּעוּלוֹת נִתְּבַטֵּל קִיּוֹם הַמֶּךְ וְתִפְרֹדָה חֲבִילָה  
אִם כִּן יֵשׁ הַנְּחָה גְּדוּלָה לְנֶפֶשׁ הַשְּׁכִלִית בְּכַחוֹת הַמְּפִעוֹת כִּךְ הוּא הָעוֹלָם  
וְהַמְּצִיאוֹת בְּהַתְּעַסֵּק הָאָדָם בְּמַצוֹת הוּא מִתְּקַיֵּם וְכִדְבָר אִם לֹא בְּרִית  
יוֹמֵם וְלִילָה וְגַ' וּבְקִיּוֹם הַמְּצוּר מִתְּפַרְסְמָה מְצִיאוֹתָו יֵשׁ כַּשֵּׁם שֶׁבְּקִיּוֹם הַמֶּךְ  
מִתְּפַרְסְמָה הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁכִלִית וְעַל כֵּן הִן מְצוּרָה עֲשֵׂה שְׂמֵרוֹת לִלְחֹם כְּעַד  
שֶׁלֹּא אִדָּם לֹא מֵרֶךְ לֶךְ כַּשֵּׁם שֶׁפְּעוּלָתָה לִלְחֹם אֵיבֻרִים שֶׁבְּאִדָּם מִקִּיּוֹמָה אִם  
הַמֶּךְ בְּכֻלּוֹ וּמִתְּפַרְסֵם בְּפְעוּלָתָם כִּחַ הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁכִלִית כִּךְ בְּעֲשִׂיָּה לִלְחֹם  
מִצְוֹת מִתְּקַיֵּם הַמְּצִיאוֹת וּמִתְּפַרְסְמָה אֲמִיתָה מְצִיאוֹת  
שֶׁל שִׁסִּי וְהַמְּצוּר לֹא עֲשֵׂה אֵינִים כִּי אִם שֶׁבַּ וְאֵל עֲשֵׂה וְהֵם כְּנִגְד  
הַמֶּךְ יִגְדֹר הַשְּׂנֵה שִׁסִּי וְשִׁמָּה הַאֲמִיר אִם כִּן הַיּוֹחֵךְ עֲתָקִים הָעוֹלָם עַד  
מִן הַטֹּרֶה יִצִּיִם שֶׁנִּבְרָא נִתְּקַיֵּם עַל יְדֵי שֶׁבַּע מְצוּרָה שֶׁנִּצְטָוָה אָדָם

הַרְּאִשׁוֹן

הראשון דבר ויצו יי אהים על האדם לאמור ~~על~~ יוכיח ועוד  
שאלם שלא היו מתקיימין המצות היה העולם קיים ~~על~~  
אל הבה שהמשיך חסדו על ברוחיו כדי לקיימם עד עת בא לבר  
מאדם ועד יציאת מצרים והם כן דורות וכנגדם סדר דוד בהודו ליו  
כי טוב כי לעולם חסדו כן פעמים כלה לומר לך שעלידי רחמי  
וחסדיו נתקיים העולם עד זה הדור וההר כי לעולם חסדו היה  
לעולם ועל כן נתקיים וכלו התנה הבה עם מעשה בראשית וכמו שרש  
רזל עליון הששי מלמד שהתנה הבה עם מעשה בראשית אם ישר  
מקבל את התורה מוטב ואם לאו את מחזיר אתכם לתוהו ובהו וההר  
ויתצבו בתחתית ההר מלמד שספר עליהם ההר כגיגה ואנני להם אם  
אתם מקבלים את התורה מוטב ואם לאו שם הוא קבורתכם וההר  
נמוגים וכל יושביו ודג וההר ארץ יראה ושקטה אם יראה למה שקטה  
ואם שקטה למה יראה לא בתולה יראתה לא יקבלו ישראל את  
התורה ולכשקבלו שקטה נמצא שבתולת התורה היתה תועלת גדולה  
שעל ידה זוכים לחיי עולם ועד חיים ודאים ושלימות ועמורה וגם  
יש בנתינתה נחת רוח לפעול יח שבקיום המצות יתקיים המציוחור ובקיום  
המציוחור תפרסם אמירת מציוחותו וגם בנתינתה יש תועלת גדולה  
לאומות העולם אעפ שאינם מקיימים אותה שהרי ישבה לתולת שה  
מגינות עליהם כמו פרי החג שהם שבעים לספר על  
שבעים אומות ונתנה עליהם וכיוצא בה ועוד כון שבקיום  
המצות יתקיים העולם נמצא שיש להם תועלת בהיטגם הם נמצאים  
בעולם ואוכלים עולמם ועוד שעל ידי קיום המציוחור והם נמצאים  
בעולם חוקרים ודורשים בעבראים מסיבה לסיבה ומעילה לעילה  
עד שאפשר שישיגו קצת שאומות מציוחות יח נמצא שכל צד  
יש גם לאומות העולם תועלת גדולה בנתינת התורה לישראל וכקבלתם

ויאמר  
זכר יי  
אהים  
על

הוא אומות ועל כן יש גם לאומות העולם להתבונן ולדעת כבוד קדושת  
יהוה ואלו אומות אחרים שיש להם תועלת על ידי קיום מציוחות  
אומות ועל כן יש גם

היום הגדול הזה וכל שכן ישראל ההודר באנה ונחמה בנות ציון  
~~בנות ישראל~~ בנות ציון הן אומות העולם שקראו בנות לציון  
 בענין ביר שאן ובנותיה את קנה וארבעה שהכפרים נקראו בנות  
 לבתים וישראל נקראו בני ציון וקראו אומות העולם בנות לציון  
 וישראל בנים לציון לומר לך כשם שאין הבה יורשה בנחלת הארץ  
 בזמן שיש לאב בנים דכל אב אין לו והעברתם את נחלתו לבנו כך  
 אומות העולם מעת שבחרו ישראל מהם וקראו בנים למקום דכל בני  
 בכור ישראל שלח את בני ויעבדו בני אהם ליון. להיכנס זכו בנחלת  
 השם ית' שהיא ארץ ישראל דכל כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יוי  
 ונתנה להם הארץ העבירה ביושעה דכל ונתתי אותה לכם מור שיה חני יוי  
 • מכח חני יוי אהם זוכים בה ועל כן אין טוס אומה ולשון יכולין לישבה  
 כראוי עושבה בישראל כי אין להם חלק ונחלה בבית חבינו ולנו לבדנו  
 וייה הארץ ושאר האומות לקחו נחלתם מעבר לירדן ושלהם על פני  
 חוצות כדכל בהחל עליון ~~הארץ~~ ישראל היא מסר חובתן ~~שאר~~  
 מסר חובתן ועל כן קראו צבי לכל הארצות בנות לציון ההודר בנות ולמה  
 ציון יותר מכל הארצות כולם מפני שהיא עיקרו של עולם וממנה ~~פיו~~  
 נשאל כל העולם כולו וזהו מאמרם זל וחכמים אומ' מציון ברח העולם  
 שג' אהים דבר ויקרא ארץ ויהיו מציון מכלל יופי מציון מכלל  
 יפיו של עולם ר' איעזר אומ' תלדיה השמים ק' ~~הנמים~~ בראו ותולדות  
 הארץ מן הארץ בראו שג' זה תולדות השמים והארץ בראו  
 וחכמים אומ' לו ואלו מציון בראו שג' מציון מכלל יופי מציון מכלל  
 יופיו של עולם ול' תתמה על מה שאמרו לו ואלו מציון בראו כי  
 מלך מציון מורה על דבר מסומן וראו כמו שג' הניבי לך ציונים  
 מה הציון הלז ובנה אנו כיון והדבר המסומן והראו שג' עשרי ושג' ~~אומות~~  
 טבהם בראו העולם וכמו שא"ל בלשנים וטתים עשור פלאות חמלק וכו'  
 העשר מהם הן המאמרות והשנים ועשרים הן האומות והן חותמו

מסר חובתן  
 חכמה  
 חכמה  
 חכמה  
 חכמה

העשר מהם הן המאמרות והשנים ועשרים הן האומות והן חותמו

כי כל דבר משתוקק להדבק ביסודו וכשהתפשט השכלית משתלחה  
 לבוא להתקשר בחומר שואים לה סתבחר לה הדרך שתחפוץ  
 ותניצה בו דבר וכל צבאם ורשעו רזל לצביונם נבואו כלומר  
 לדעתם ולרצונם וחפצם יש מהם סבחר שיהיה צדיק ועשיר כד  
 שיוכל לעמוד בצדקו דכה פן אורש וגנבה ושיעשה רצון קונו בעשר  
 ההוא הבה מוסרו למול העושר והצדק להנהיגו בלא הדרכים  
 ומזהירו שישמור עצמו מלחטא שאעפ שנימסר למול ביד האדם  
 רשות להכריח ומול יותר ממנה שיש רשות וכח למול להכריחו ועל  
 זאת ההנהגה הוא בא לעולם דכה ראה עתה לפניך היוס וג' את  
 לא נאמר לא ונתתי לך זה האיש במעט התעוררות שיתעורר  
 יהיה צדיק ומור שיהיה עליו להכין אותו ולסעדו ונמצא שהוא  
 צדיק וטוב לו וקראו בני יונוה השלם לה צדיק מנוחה כלומר  
 שאין לו טורח להדריך עצמו בדרכי הצדק וגם יש לו עשר ואם  
 ישה אטוח מני הדרך לא יאבד ממנו העשר ההוא כי הוא משתדל  
 לאסוף הון והמקל עוזרו אבל יש לשלם הבא עונש גדול כפול ומכופל  
 שהרי כלמה שאלו עיניו נתנו רצונו חטא בלי הכרח הרי זה  
 צדיק וטוב לו אם הולך בדרך ישר ויש שאינו חפץ להיות עשיר  
 לא צדיק ועני כי אם יהיה עשיר אמא העשר יסיתנו לכפור ביצרו  
 דכה פן אטבע וכחשתי ואמרת וג' זה האיש מעורים איתי למול הצדק  
 והעוני ויתרו בו כמו שהתירו בראשון הרי זה אם יהיה צדיק ומור  
 יהיה סכרו לעולם מרובה על הראשון ואם יחטא יהיה עונשו קל מצד הראשון  
 זה דין צדיק ורע לו ויש שאינו חפץ להיות לא עני ולשעשע משני  
 הטעמים שאמר שלמה לא ביטני מוסרים אותי למול הצדק והאמת  
 והוא הקו השווה ושכרו ועונשו לעולם הבא ממוצע בין שני הנדקים  
 הנזכרים העשיר והעני ויש שאינו חפץ להיות צדיק כי אם רוצה כי  
 הרוצה להיות צדיק ונמסר למול הצדק אין בזה כלבד עבדו



עבוד השם מצד החסמה לא מצד ההכרח וכבוד השם שאדם  
מכריח את שבעו לעבודתו ובזה מתרבה כבודו ועל כן הוא בחר  
להיות רשע כדי שיכריח את העולם לכבוד שמים ומכל מקום הוא  
רוצה להיות עשיר שהוא מתירא מן העוני כמו שאמרתו למעלה והנה  
מוסרו ביד מן הרשע והרשע ומתרה בו כי אעפ שבוחר להיות  
רשע הרשות בידו להיות צדיק ועל זה הוא בוטח להיות שולט במקל  
הריזה אם לא ישתדל בכל יכולת המיד להיות צדיק ויניח עצמו  
להתנהג לפי שבעו הריזה יהיה רשע וצמור ועשיר וזהו רשע ויטוב  
לו ויענש לעולם הבא לא כל כך עונש חמור ויש אולי שיתחר  
להיות צדיק והרשע ואם הוא נמסדל להו בכל שבעו ויטוב  
יצרו ויכריח שבעו יהיה צדיק וצמור ויטוב לו ויהיה  
שכרו לעולם הבא שכול ממכור על הצדיק הו' ויש שאינו חפץ להיות  
עשיר לא רשע ועני בטעם אמר למעלה יהיה רשע ורע לו ואם  
יצדיק עצמו יהיה צדיק ורע לו ויש לו שכול ומכאן לזה קוראים חסמי  
האומות צדיק תראה כי יש לו טורח גד שבעו ויזכר עניו ויש שהוא  
חפץ להיות רשע ולא עשיר ול' ויש שאמר צדיק ויש שהוא חפץ  
להיות חלתימי עשיר וסוף יו עני או בהפך בכל צד על הדרכים  
שזכרנו וכל או כונתם וחפצם לעבוד השם יה' ההד כל פעליו למענהו  
אז רשע לזו רשע ול כל העוה רצונו לקלם ולכבוד יוצרו ואפי' הרשע  
לא בחר להיות רשע להכשם בוראו לא כדי שיכריח שבעו ויטוב  
להיות רשע צדיק בקשרו ופעל ל' עבא כי פעל הוא עבא שכולם  
מתכונים מתחלה לעמול האובד וצדיק ורשע חפצם היה לעמול לעצמם  
טובה הו' ברכי נפשי אתי ואל תשי' וד' ועל כן חמור ברכי נפשי חמור  
כי הנפש יירגשת בזה ה' מעלה ל' בך אתי ואתה בן אדם פקח עיניך  
שענה הסוד והגופלה הנה המוסר לראי יו' ויש דעת חכמה  
על המנהג ב' צדיק ויטוב ורע לו והיא דעת ר' נחמיה בן יקנה



04206

ור